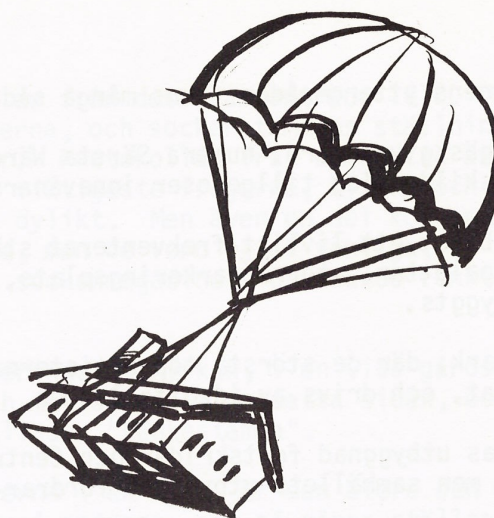

EN NYINFLYTTADS SYN PÅ KNIVSTA

Frågar man mig som nybliven Knivstabo, varför jag flyttat hit, svarar jag, att för min del närmast närheten till landet men med storstadens fördelar inom räckhåll allt till ett ekonomiskt överkomligt pris, avgjort det hela. Knivstas geografiska belägenhet mellan två storstäder som Stockholm och Uppsala och med vår största internationella flygplats Arlanda inpå knutarna har trots detta inte drivit tomtpriser och byggkostnader alltför högt, och ser man sedan till de natursköna omgivningarna, med kanske främst den härliga badsjön Valloxen, så är inflyttningsintresset självklart. En liten önskan dock i detta sammanhang: låt oss snart få motorvägen klar hela sträckan Stockholm - Uppsala.

Väl installerad här fann man sig vänligt mottagen av det "gamla" Knivsta, som kanske något yrvaket men dock med positiv inställning åsåg samhällets uppvaknande ur Törnrosasömmen. Att kommunens styrande inte hade väntat sig denna snabba expansion, har vi väl lite till mans konstaterat. Utbyggnaden av servicenätet vad det gäller elektricitet, vatten och vägar har lämnat en hel del övrigt att önska. Elspänningen har varit högst variabel, och att vattnet skall vara drickbart och maskinvänligt, det vill säga avhärdat, måste betraktas som ett minimikrav i ett modernt samhälle. Vad vägnätet beträffar, så torde väl inte någon vara nöjd med de trottoarlösa, opermanentade grusvägar vi i dag tvingas fara omkring på. Problemen är givetvis stora, men en allsidig och mera omfattande information från de ansvariga kommunala instanserna skulle vi vanliga Knivstabor uppskatta. Att våra "tyranner" gör allt som står i deras makt att avhjälpa missälligheterna tar vi för givet.

Vad kan då Knivsta av idag erbjuda sina invånare i serviceväg? Ja, vi har ju både banker, apotek, vårdshus, järnväg, post och en mängd goda affärer, som täcker det dagliga behovet, även om urvalet på vissa områden givetvis ur konsumentsynpunkt kunde vara större. För idrott och rekreation är det också ganska väl sörjt, även om det ännu inte finns några lokaler för inomhusidrotter. Barn-daghem och lekplatser för de minsta barnen saknas också.

Lyckas vi undanröja de ovan nämnda misshälligheterna och genomföra den utveckling, som nyligen begynt här i Knivsta, tror jag vi har nått en god bit på väg i förverkligandet av det trivselsamhälle, vi alla sökt och kanske trott oss skola finna, när vi flyttade hit.

*Flygkapten
Henrik Sventelius
Gläntvägen 15*